

4) Indien de derde vraag bevestigend wordt beantwoord:

Moet de nationale rechterlijke instantie in een dergelijke situatie de behandeling van de zaak schorsen totdat de formele onderzoeksprocedure betreffende staatssteun is afgesloten?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia nr. 17 te Palma de Mallorca (Spanje) op 11 maart 2013 — Banco de Valencia SA/ Joaquín Valdeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume

(Zaak C-116/13)

(2013/C 171/18)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de Primera Instancia nr. 17 te Palma de Mallorca

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Banco de Valencia SA

Verwerende partijen: Joaquín Valdeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume

Prejudiciële vragen

- 1) Is de Spaanse hypothecaire uitwinningprocedure verenigbaar met artikel 7 van richtlijn 93/13/EEG⁽¹⁾ in zoverre zij niet als voorwaarde voor de verlening van verlot tot uitwinning voorziet in de mogelijkheid van ambtshalve rechterlijke toetsing van een beding tot vervroegde beëindiging van de lening op eenzijdig verzoek van de bank, een beding dat op zichzelf en in zijn concrete toepassing in de zaak als oneerlijk wordt beschouwd, waarbij in aanmerking moet worden genomen dat dit beding onontbeerlijk is om voor deze professionele kredietverlener de weg vrij te maken voor deze voor haar gunstige uitwinningprocedure?
- 2) Wat dient, vanuit hetzelfde gezichtspunt van artikel 7 van richtlijn 93/13/EEG, de handelingsruimte van de rechter met betrekking tot dit beding te zijn, wanneer hij heeft te beslissen over de verlening van het verlot tot uitwinning in de hypothecaire uitwinningprocedure?
- 3) Kan vanuit het gezichtspunt van artikel 3, leden 1 en 3, van richtlijn 93/13/EEG en de bijlage daarbij, punt 1, sub e en g, en punt 2, sub a, een contractueel beding dat de kredietverlenende bank toestaat om de leningovereenkomst op basis van volkomen objectieve gronden, waarvan sommige zonder verband met de overeenkomst zelf, eenzijdig te ontbinden, in de onderhavige zaak wegens niet-betaling van vier maandelijks termijnen van de hypotheek, op zichzelf beschouwd en tevens in zijn concrete toepassing in de zaak als oneerlijk worden aangemerkt?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 14 maart 2013 — Technische Universität Darmstadt/Eugen Ulmer KG

(Zaak C-117/13)

(2013/C 171/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Technische Universität Darmstadt

Verwerende partij: Eugen Ulmer KG

Prejudiciële vragen

- 1) Is een werk te koop aangeboden of aan licentievoorwaarden onderworpen in de zin van artikel 5, lid 3, sub n, van richtlijn 2001/29/EG⁽¹⁾, wanneer de rechthebbende de in dat artikel bedoelde instellingen het afsluiten van licentieovereenkomsten voor het gebruik van dit werk onder redelijke voorwaarden aanbiedt?
- 2) Mogen de lidstaten op grond van artikel 5, lid 3, sub n, van richtlijn 2001/29/EG de instellingen het recht toekennen, de in hun verzamelingen opgenomen werken te digitaliseren, indien dat noodzakelijk is om deze werken via terminals beschikbaar te stellen?
- 3) Mogen de door de lidstaten overeengekomen artikel 5, lid 3, sub n, van richtlijn 2001/29/EG vastgestelde rechten zo ver gaan dat gebruikers van de terminals aldus beschikbaar gestelde werken op papier kunnen printen of op een USB-stick kunnen opslaan?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB L 167, blz. 10).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesarbeitsgericht Hamm (Duitsland) op 14 maart 2013 — Gülay Bollacke/K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

(Zaak C-118/13)

(2013/C 171/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesarbeitsgericht Hamm

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gülay Bollacke

Verwerende partij: K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat deze bepaling in de weg staat aan nationale wetten of gebruiken op grond waarvan het recht op de minimumperiode van de jaarlijkse vakantie met behoud van loon bij het overlijden van de werknemer in zijn geheel tenietgaat, namelijk naast het recht op vrijstelling van de arbeidsverplichting, dat niet meer kan worden uitgeoefend, ook het recht op betaling van het loon voor de vakantieperiode?
- 2) Moet artikel 7, lid 2, van richtlijn 2003/88/EG aldus worden uitgelegd dat het recht op een financiële vergoeding voor de jaarlijkse vakantie met behoud van loon bij beëindiging van de arbeidsverhouding op zodanige wijze aan de persoon van de werknemer is gebonden dat dit recht hem enkel toekomt om de doelstellingen van uitrusten en vrije tijd die met het verlenen van de jaarlijkse vakantie met behoud van loon verbonden zijn, ook op een later tijdstip te kunnen realiseren?
- 3) Moet artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG aldus worden uitgelegd dat de werkgever bij de organisatie van de arbeidstijd verplicht is de werknemer met het oog op de bescherming van diens veiligheid en gezondheid daadwerkelijk vakantie te geven vóór het einde van het kalenderjaar of uiterlijk vóór het einde van een op de arbeidsovereenkomst toepasselijke overdrachtperiode, zonder dat het van belang is of de werknemer vakantie heeft aangevraagd?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299, blz. 9).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) op 18 maart 2013 — Cruz & Companhia Lda/IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP e.a.

(Zaak C-128/13)

(2013/C 171/21)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal da Relação de Lisboa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Cruz & Companhia Lda

Verwerende partijen: IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP en Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL

Prejudiciële vragen

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over hoe artikel 4, lid 1, van verordening (EEG) nr. 3665/87⁽¹⁾ van de Commissie van 27 november 1987 en artikel 19, lid 1, sub a, van verordening (EEG) nr. 2220/85⁽²⁾ van de Commissie van 22 juli 1985, gelet op de argumenten van partijen, in het kader van de „vrijgave” van de overeenkomstig artikel 22, lid 1, van eerstgenoemde verordening gestelde zekerheid moeten worden uitgelegd.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB L 351, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de Commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwproducten (PB L 205, blz. 5).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 18 maart 2013 — Kamino International Logistics BV, andere partij: Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-129/13)

(2013/C 171/22)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Kamino International Logistics BV

Andere partij: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vragen

- 1) Leent het Europeesrechtelijke beginsel van eerbiediging door de administratie van de rechten van de verdediging zich voor rechtstreekse toepassing door de nationale rechter?
- 2) Indien het antwoord op vraag 1) bevestigend wordt beantwoord:
  - a) moet het Europeesrechtelijke beginsel van eerbiediging door de administratie van de rechten van de verdediging aldus worden geïnterpreteerd dat het beginsel is geschon- den indien de adre-ssaat van een voorgenomen beslissing weliswaar niet is gehoord voordat de administratie jegens hem een bezwarende maatregel nam maar in een nadien volgende bestuurlijke (bezwaa)r- fase, die voorafgaat aan een rechtsingang bij de nationale rechter, alsnog in de gelegenheid is gesteld te worden gehoord?